

της τὸν ἀφ(έντη) Γιορμανάκη τὰ δὲ ἐπίλοι | πα πουργία στὰ ἐπιλοιπάν
της ἀρχοντόπουλα. Πλέον τελειών [οντας τὸ] | πουργοσύμφωνο μὲ κά-
θε τιμὴ καὶ πρέπος καὶ μὲ τὲς εὐχὲς ὡς ἄνω(θεν) | καὶ δυναμωμένο μὲ
τὴν στερέωση τῆς τιμίας τ(ος) ὑπογραφῆς καὶ τῶν ἐδῶ ἀξιοπίστων | καὶ
εὐγιεν(εστά)των | ἀρχόντω μαρτυρία εἰς ἀσφάλειαν. Οἱ ἐντριτιὲς τοῦ
Ἀγίου Γαλάντε | Θεοῦ θέλοτ(ος) νὰ τὲς καρποτρῶσι μαζί.

—Νικολέττος Σουμμαρίπας Καντόρες βεβαιώνω τ'ἄνωθεν.

—Φραντζέσκος Σουμμαρίπας βεβαιώνω τὸ παρὸ ὡς ἄνωθεν.

—Τζώρτζης Σουμμαρίπας βεβαιῶ τὸ παρὸν διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὴν
Ἀρ[χόντισσά μου].

—Lastic de Vigouroux Testimonio.

—Μπερνάρδος Μπαρότζης μαρτυρῶ τὸ παρό.

—Τζώρτζης Σουμμαρίπας μαρτυρῶ το παρόν.

—Σταυριανὸς Μιχαλίτζης μαρτυρῶ.

—Ἐλευθέρι(ος) Μιχαλίτζης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.

—Φίλιππος Γριμάλδης μάρτυς.

—Τζαμπατὴς Μπαρότζης μαρτυρῶ.

—Σταυριανὸς Λιβάρχης μαρτυρῶ.

Παντελεὸς Σουμμαρήπας Νοταρι(ος) Κηνῶς Εἰγραφῶ.

44

Πώληση (λιβαδιού)

1741, 5 Ιουνίου

Δόξα Θεῷ

Ἐν τὴν Ἀξία, ἔτος Κυριοῦ, 1741, Ἰουνίου 5, στὸ Νέο

Προσωπικὴ καὶ δεληματικὴ ἐνεφανίστη εἰς τὴν παρρησία ἐμὲν τοῦ
ὑπογράφοντος | νοτάριου φανεροῦ καὶ στῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων καὶ
παρακαλετῶν μαρτύρων ἡ ἀρχόντισσα | Ζμαράγδα χήρα ποτὲ Ἀντώνιου
Ἀγγονάκη καὶ θυγάτηρ ποτὲ Χρουσῆ Φρανγγόπουλου, | ἡ ὁποία λέγει
πὼς ἔχοντας ἓνα λιβάδι στὰ Πατρικὰ εἶναι πλησίον ἀφ(έντη) Γριμάρ
| δης καὶ Γιώργη Ἀβάζου ὡσὰν νοικοκυρὰ ποὺ φαίνεται καὶ τὸ ποσ-
σενδέρει κατὰ τὸ παρὸν | ἀνγγαλὰ καὶ νὰ εἶναι τοῦ ἀσερνικοῦν της
ἀρχοντόπουλου ὀνόματι Γιώργι(ος) Ἀγγονάκης | ὡς φαίνεται ποὺ
τοῦ τὸ ἀφήνει στὴν διαθήκην του ὁ ποτὲ μπάρμπας του Νικόλα(ος)
Ἀγγονάκ(ης) | καὶ ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσα Ζμαράγδα τὸ πουλεῖ εἰς τὸν
καλλιότερο μὸδο ποὺ νὰ ἐμπορῇ | διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς κληρονό-
μους ποὺ ἐσύγχισα τὸν ἀρχοντόπουλόν της καὶ νὰ τοὺς ριφάρῃ | μὲ τὸν
ἀριθμὸν τοῦ λόμοιου | χωραφιοῦ κατὰ τὸ σούλφι ποὺ ἔπραξαν στὲς πρά-
ξεις ἀφ(έντη) | Σταυριανοῦ Μιχαλίτζη, τὸ πουλεῖ τὸ λοιπὸ σήμερο τοῦ

ἐκλαμπρότατου ἀφ(έντη) | Ἀννὲτ Ἰωάν Μπατίστα Μπαρόν ντέ Λαστὶκ ντέ Βιγκουροῦ διὰ ριάλια νέτα | διακόσια δὶχως τὸ πέπτο, ποὺ ἔβγαλαν κατὰ τὸ βασιλικὸ τεχίρι, λέγω ρ(εάλια) 200, ὡς καθὼς τόσον ἐποκόφτη ἀπὸ Νικόλα Μαδιὸ καὶ Γιώργη Πολυκρέτη | κοινοὶ ἀποκοπτὲς βαλμένοι ἀπὸ τὰ μέρη συνιβαστικὰ ἤγου πούλητρα καὶ ἀγοραστή, | τὰ ὅποια ριάλια σωστὰ καὶ καλὰ στήν παρρησία μου καὶ τῶν ὑπογραφόντων χειροδότ(ως) | ἐμέτρησεν ὁ ἀφ(έντης) ἀγοραστής ἄνωθεν μουσοῦ Μπαρό εἰς τὰ ὅμοια χέρια τῆς ἄνωδε | πούλητρας ἀρχόντισσας Ζμαράγδας ἢ ὅποια κράζεται καὶ ὁμολογᾶται τέλεια καὶ σωστὰ | ξεπληρωμένη εἰς τ(ὴν) σωστὴν τιμὴ τοῦ ἄνωθεν χωραφίου ὡς ἓναν ἄσπρο διὰ τοῦτο ἀπὸ | τ(ὴν) ὥρα τούτη καὶ διὰ πάντα ἐγδύνεται ἀπὸ αὐτὸ τὸ λιβάδι καὶ δικαιωμάτων του καὶ τὸ | ἀφιερώνει στήν κυριότητα καὶ ἐλεύθερη ἐξουσία τοῦ ἀγοραστῆ νὰ τὸ πράξη ὡς ὀρίζει | καὶ τοῦ ἀρέσει σὰν πρᾶμα ἐδικόν του καὶ ἀγοράν του νόμιμη καὶ ξοφληστικὰ ξεπληρωμένη | παρατώντας του τὸ εἰρηνικὸ ποσσέσσο καὶ κυριότηταν του, ὑποσχόμενη ἢ ἀκαταζήτητη | ἀρχόντισσα Ζμαράγδα μὲ τὰ ὑπάρχοντάς της παρόντα καὶ μέλλοντα νὰ διαφεντεύγῃ | κληρονομικῶς τὸν ἄρχον ἀγοραστῆ καὶ κληρονόμους του εἰς κάθεν ζημίαν καὶ πείραξη ποὺ | νὰ τύχῃ νόμιμη περὶ τῆς παρούσης ἀγορᾶς τόσον ὑπογράφοντάς το διὰ στερέωσιν | παντοτινὴ καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν

—σμεραγδα χηρα ποτέ αντονη ἀγγόνακη στεργο και βεβέονο τώ παρό δια χειρος εμού μάρκου | ||φρανγγόπουλου||.

—τζορτζέτος μπαροτζίς μάρτιρον.

—φίλιππος Γρημάλδης μάρτυς.

—τζαμπατίς κόρονελλός μάρτις.

—Ένρηκος Ντερεμο Ντεμοντενα μαρτιρο

Παντελεώς Σουμμαρήπας Νοταρηός Κηνος Εγγραφα ηπο παρακαλι-
ας το μερίδο.

45

Πληρεξούσιο

1741, II Σεπτεμβρίου

Ἐν τ(ὴν) Ἀξία, ἔτος Κυρίου 1741, Σεπτεβρίου II, S.N.

Ὁ εὐγιενῆς ἀφ(έντης) Τζαμπατῆς Σουμμαρίπας <υ>ἰὸς ἀφ(έντη) Φραντζέσκου στήν φανερό μας | [ν]οταρία παρακαλεστικὰ ἀποκαταστήνει διὰ ἐπιτροπικὸν του καὶ καθολικὸν του | [κ]οιμμέσσο τὸν ἀφ(έντη) Δήμητριο Καραντζᾶ ντοτόρε τῆς γιαιτρικῆς, εὐρίσκεται | [κ]ατὰ τὸ παρὸν στήν βασιλεύγουσα Πόλη, δίνοντας του πᾶν ἐξουσία νὰ πα | [ρ]ασταδῇ ὡσὰν τὸ ἴδιον του κορμὶ σὲ κάθε ὑψηλότατο κριτήριον καὶ διὰ φαν |